

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 05. szám

2016. július 04.

Hunexit, Hunxit, Huxit – vagy amit akarunk?

Réges régen, amikor még a kék útlevelel álomszerű képződmény volt, járta egy találós kérdés: Mi a KGST címe? Mi volna – jött a válasz? Soványka tehenek fejk egymást a réten. Persze, az újságban ez úgy jelent meg, mi jut eszedbe az Európai Gazdasági Közösségről (EGK), és válaszként egy réten hét tehen fejte egymást. Aki akarta, tudta, hogy a KGST-ről van szó. És mi volt az a KGST? Az valami olyasm volt, mint most az Unió, csak még attól is rosszabbul működött, ezért senki nem akart kilépni belőle.

Az EGK-ban, az Unió elődjében viszont jól ment a szekér, mégis mindenki be akart lépni. Csakúgy, mint később az Európai Unióba, és csak akkor jött el a meditatás ideje, amikor kiderült, hogy nem elég megjelenni a réten. Mert bizony még a legelőn is vannak szabályok, melyeket minden marhának illő volna betartani. Ez már önmagában is komoly macerának bizonyult, ráadásul mihamar kiderült, hogy az Unióban pénzt lehet ugyan kapni, de hatalmat nem. Azt otthon kell megszerezni, megtartani, amihez a választópolgárokat kell, mondjuk úgy, hogy meggyőzni.

Hogy mostanság ki kit fej, komoly és kevésbé komoly vitákra készíti még a vasutasokat is, mindenesetre közel sem békésen legelésző teheneket képzelünk az Unió rétére. Nem mindenkinek tetszik a területek felosztása, kevesen akarják öntözni, sőt, van olyan is a legelésző marhák között, melyek a többiek akadályozzák a művelésben. És természetesen vannak többen, akik csak a saját igazságukat ismerik fel, de a valóságot, az igazat gondosan titkolják. Ezért kisebb fajta bombaként hat, amikor beüt a bumm, mint például az exit.

A magyarul kivonulást, halált, kilépést jelentő szót nagy divat lett összekapcsolni a tagországok neveivel, ami különös szavakat eredményez. Kezdődött a görög válsággal – Grexit – ami kis híján az euró övezetből való kilépésüket hozta magával, amiből könnyen lehetett volna a legelőről való kivonulás is. Majd a folytatásban a Brexit következett, és úgy tűnik, meg is valósul a brit kilépés, bár ezen még az exitre vágyók is elmélkednek. És ha már játék, folytassuk, mondjuk a lengyelekkel, akik Polestet követnének el, ha szintén exitálni vágnának, a csehek pedig Czexitet. A szlovákokkal csak óvatosan, mert minden híresztelés ellenére, nem szexit, hanem Szlexit volna helyes kifejezés. A mi halálos kísételésünk neve lehet például Hunexit, vagy Huxit– attól függ, miről hagyjuk magunkat meggyőzni, netán mit akarunk.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

No, de ahelyett, hogy előre szaladnánk, menjünk kicsit vissza az időben, az kevésbé homályos. Történt, hogy a két ősellenség, Franciaország és Németország nyugati felének vezetésével megalkották az Európai Szén- és Acélközösséget, amely alapjain épülgetett évtizedekig az Európai Unió. A kezdetekben a gazdasági célokat hangoztatták, de azért tisztában voltak azzal is, hogy a pénz nem minden. Ha rálátásuk van egymás szén- és acéltermelésére, akkor azt is időben látják, ha a másik túl sok fegyvert gyárt. És ez az

egész lényege, az Európai Unió lényege is: Tagországok között nem hogy háború, de még háborús fenyegetés sem fordult elő soha! Minden más érv, és ellenérv e tétel után, a béke után következhet csak. Ennek különösen igaznak kéne lennie minden marha egyéni ambíciójára, legyen az sovány, vagy vágni való.

Egyébként a furfang kiagyalója Jean Monnet francia politikus volt, ám elképzeléseit már Schumantervként ismeri a világ. Talán azért, mert Monnet azt tartotta: „Vannak, akik 'valakik' akarnak lenni, és vannak, akik tenni szeretnének valamit.” Bár most válságban a legelő, de annál is inkább itt az idő, hiszen Monnet óta tudjuk azt is, hogy „Minden válság egy új lehetőség”.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

MÉRETEK

Az indián panaszkodik a törzs varázslójának: Varázsló, sajnos az én szerszámom olyan kicsi, hogy állandóan kigúnyolnak. Segíts rajtam, kérlek! Jól van – szól a varázsló – menj le a tóhoz, a parti sziklán ül egy béka. Kérd meg, legyen a feleséged, ha azt válaszolja, hogy nem, akkor 5 centit nő a farkad. Úgy is tesz az indián, és a válasz nem marad el: nem. Az indián rápillant a szerszámára és csodák csodája 5 centivel hosszabb lett. Elgondolkodik, ha még egyszer ezt megcsinálja, akkor majdnem az övé lesz a legnagyobb szerszám a törzsben. Újra megy a békához, és megkérdezi: Leszel a feleségem? Nem! – hangzik a válasz. Láss újabb csodát, az indiánnak újra nőtt 5 centit. Vérszemet kap, és úgy gondolja, hogy még egyszer próbálkozik, és így neki lesz a legnagyobb büszkesége az egész törzsben. Elindul hát a békához másnap reggel. Megkéri újra, legyen a felesége. Mire a béka: Már megmondtam neked, nem. Nem és nem és nem és nem!!!

JÓTANÁCS

Farkaséknak, akik az emeleten laknak, 4 gyerekük van. Az alattuk lakó Péterfiéknek egy sincs. Egy napon összeszedi bátorságát, és megkéri Péterfi Farkast, hogy árulja már el titkát, hogyan csinálta! Mi sem egyszerűbb, kell hozzá egy kád meleg víz, parfüm és egy partvis – válaszol a Farkas. Nem értem! – így Péterfi. Tehát szépen kiöltöznek és elmennek egy vendéglőbe – folytatja Farkas – ott megvacsoráznak, isznak pezsgőt, táncolnak. És? – értetlenkedik tovább Péterfi. Utána hazajönnek, megengedi a kádat meleg vízzel, levetkőzteti a feleségét, megfürdeti – mondja Farkas. És utána? Megtörölgeti, itt-ott beparfümözi, hogy illatos legyen. Jó eddig rendben, de minek a partvis? – tátja a száját Péterfi, de jó is a válasz:

– Amikor idáig eljutott, a partvis nyelével kopogjon fel neked, és maga menjen el otthonról!!!

Balogh Attila